

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, (hierna: de rechtbank) van 29 maart 2010 in zaak nr. 10/8958 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2010, verzonden op 30 maart 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. D. van Leeuwen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

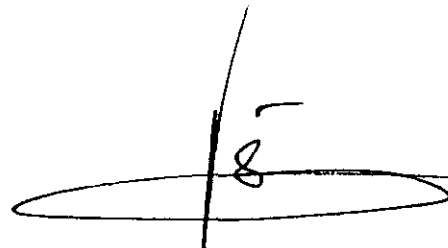
w.g. Van Leeuwen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 april 2010

373-595.

Verzonden: 23 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

10. Mrt. 2010 15:36

Opv ulad hc Den Haag 070 370 3545
VR POL HAAGLANDEN

Nr. 2673 RP. 11/40

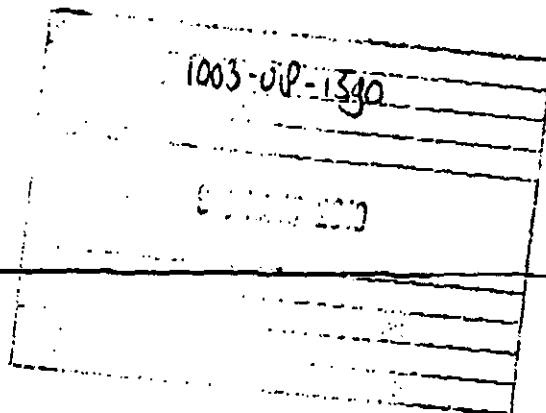
5/3. 11

Postadres Postbus 204
2501CG 's-Gravenhage

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpeonderdeel 18 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door G. van Dalen
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 03/03/2010
Datum 05/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Gerhard van Dalen, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Ghana
Nationaliteit(en) : Ghanese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Geen middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 05/03/2010
Tijd : 19:40 uur.

minister
De ~~Staatssecretaris~~ van Justitie,
namens de ~~Staatssecretaris~~, *minister*
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
G. van Dalen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hiertbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 10/8958
V-nummer:

Inzake: , eiser,
gemachtigde mr. O.C. Bondam, advocaat te Wassenaar,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. A.H. Noordeloos.

I Procesverloop

1 Eiser stelt te zijn geboren op en de Ghanese nationaliteit te bezitten.

2 Op 9 maart 2010 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 5 maart 2010 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 17 maart 2010. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig J.H. Reule, tolk in de Engelse taal. De rechtbank heeft het onderzoek geschorst om verweerder in de gelegenheid te stellen nadere informatie te verschaffen, hetgeen verweerder heeft gedaan bij fax van 18 maart 2010. Eiser heeft daarop gereageerd bij fax van 19 maart 2010. De rechtbank heeft het onderzoek gesloten op 22 maart 2010.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 De rechtbank oordeelt als volgt.

2.1.1 Eiser heeft aangevoerd dat de maatregel van bewaring onrechtmatig is, aangezien in het strafrechtelijk voortraject fouten zijn gemaakt. Eiser is immers gedetineerd geweest, terwijl hij voor een andere persoon werd gehouden: . Ook de mededeling met betrekking tot de toepassing van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 is aan eiser uitgereikt op naam van , terwijl later duidelijk is geworden dat eiser niet is. Voor zover elser hiermee heeft beoogd te stellen dat de rechtbank ook het voortraject dient te beoordelen vanaf 14 februari 2010, zijnde de datum waarop de hiervoor genoemde mededeling is gedaan, is de rechtbank van oordeel dat eiser hierin niet kan worden gevolgd, aangezien de rechtmatigheid van het strafrechtelijk voortraject in onderhavige procedure niet door de rechtbank kan worden beoordeeld. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), onder meer de uitspraak van 26 juli 2001 (LJN AD6144), volgt dat het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken is

AWB 10/8958

2

om te oordelen over de aanwending van andere dan bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. Ook indien er aanwijzingen zijn dat het voortraject onrechtmatig is, zoals eiser in onderhavige zaak stelt, mag de vreemdelingenrechter dit traject niet toetsen. Slechts indien de onrechtmatigheid van de aanwending van zodanige bevoegdheden door een daartoe bevoegde rechter is vastgesteld, kan de vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van de inbewaringstelling. Gesteld noch gebleken is echter dat de strafrechtelijke aanhouding door een daartoe bevoegde rechter onrechtmatig is geacht. Eiser heeft gesteld dat dat niet meer door een rechter hoeft worden vastgesteld, omdat het Openbaar Ministerie de bevoegde autoriteit is inzake de executie van straffen en het Openbaar Ministerie heeft vastgesteld dat eiser niet is. Anders dan eiser meent, is verweerder in deze procedure niet gebonden aan het standpunt van het Openbaar Ministerie, nu de vaststelling door het Openbaar Ministerie niet op een lijn kan worden gesteld met het oordeel van een bevoegde rechter. Onmiskenbaar bedoelt de Afdeling met rechter een rechterlijke instantie als bedoeld in artikel 112 en 113 van de Grondwet en daaronder valt het Openbaar Ministerie niet.

2.1.2 Voor zover eiser heeft beoogd te stellen dat de maatregel van bewaring onrechtmatig is, omdat de hiervoor genoemde mededeling aan eiser is uitgereikt op naam van , terwijl hij die persoon niet is, wordt eiser hierin evenmin gevolgd. Volgens paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000 wordt aan de vreemdeling tijdens zijn strafrechtelijke detentie mededeling gedaan van het feit dat hij na de beëindiging van zijn detentie op grond van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 naar een plaats bestemd voor verhoor wordt overgebracht. Deze mededeling dient op schrift te worden gesteld en aan de vreemdeling te worden uitgereikt. Uit het formulier 'M122 mededeling toepassing artikel 50, derde lid, Vreemdelingenwet' van 14 februari 2010, uitgereikt op 2 maart 2010, blijkt dat de mededeling op naam is gesteld van . Dit feit maakt de daarop aansluitende bewaring van eiser niet onrechtmatig, nu geen grond bestaat voor het oordeel dat de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Van een onevenwichtigheid is geen sprake. Niet in geschil is dat eiser niet over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 noch over een vaste woon- of verblijfplaats beschikt, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en geen middelen van bestaan heeft.

2.1.3 Eiser heeft voorts aangevoerd dat bij gebreke van een proces-verbaal van staandehouding niet kan worden vastgesteld of eiser is staandegehouden en op grond waarvan de staandehouding zou hebben plaatsgevonden. Voor zover eiser zou zijn staandegehouden, zou de staandehouding onrechtmatig zijn, omdat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf betrekking had op een andere persoon dan die van eiser. Naar het oordeel van de rechtbank kan eiser hierin niet worden gevolgd. Uit het proces-verbaal van overbrenging en ophouding na strafrechtelijke detentie van 5 maart 2010, op naam van , blijkt dat eiser na zijn strafrechtelijke detentie is overgebracht naar een plaats voor verhoor en dat hij vervolgens is opgehouden. In de omstandigheid dat in het geval van eiser een proces-verbaal van staandehouding ontbreekt, kan geen grond worden gevonden om de maatregel van bewaring onrechtmatig te achten. Bij de overbrenging en ophouding van eiser mocht hetgeen in het kader van zijn strafrechtelijke aanhouding was gebleken omtrent zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie tot grondslag worden genomen. Blijkens het mutatielrapport dat door verweerder bij fax van 13 maart 2010 is toegezonden, was eiser op 14 februari 2010 aangehouden als

AWB 10/8958

3

2.1.4 Daarnaast heeft eiser aangevoerd dat hij zonder recht of titel op 5 maart 2010 van 9.16 uur tot 15.00 uur van zijn vrijheid is beroofd, nu uit het dossier niet blijkt wat er in de tussenliggende periode is gebeurd. Naar het oordeel van de rechtbank kan ook hierin geen grond worden gevonden om de maatregel van bewaring onrechtmatig te achten. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van de Afdeling van 8 mei 2003 (LJN BA8034) waarin is geoordeeld dat artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 geen bijzondere eisen stelt aan de overbrenging naar een plaats, bestemd voor verhoor en dat de duur van de periode van overbrenging door de Vw 2000 niet aan een maximum is gebonden. Tevens verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling van 31 december 2004 (LJN AS2587) waarin is geoordeeld dat gelet op alle omstandigheden die, naar valt aan te nemen, bij het vervoer een rol kunnen spelen, een totale duur van de overbrenging, inclusief eventuele wachttijd, van een vreemdeling van maximaal tien uur als redelijk kan worden aangemerkt, waarbinnen verweerder niet nader hoeft te motiveren, wat de duur van de overbrenging heeft veroorzaakt. Uit het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 5 maart 2010 blijkt dat eiser om 15.00 uur op de plaats van ophouding aankwam. Gelet op het vorenstaande kan niet worden geoordeeld dat in het geval van eiser de overbrenging naar een plaats voor verhoor zodanig lang heeft geduurd, dat moet worden geoordeeld dat verweerder om die reden in strijd heeft gehandeld met de zorgvuldigheid.

2.1.5 De rechtbank is derhalve van oordeel dat de overbrenging en ophouding voor verhoor op rechtmatige wijze zijn geschied.

2.2 Niet is betwist dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.3 Niet is betwist dat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat en dat verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting van eiser te realiseren.

2.4 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.7 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

30-MAR-2010 13:16 VAN-VREEMDELINGENKAVER 31029725

T-034 P.005/005 F-260

AWB 10/8958

4

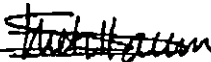
III Beslissing
De rechtbank,

recht doende:

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. A. van 't Laar, rechter, in tegenwoordigheid van mr. S.L. Mehlbaum, griffier.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 29 maart 2010.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op: 30 MAART 2010

VOOR COPIE CONFORM De griffier, rechtbank, to's-Gravenhage wnd
--

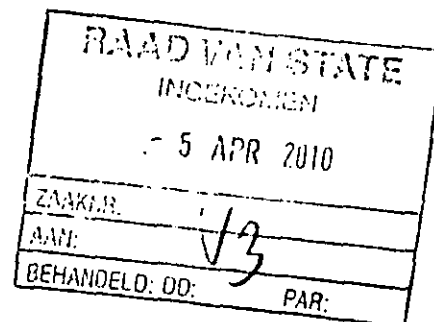
mr O. C. Bondam
advocaat

SCHOOLSTRAAT 4
2242 KH WASSENAAR
NEDERLAND

Mr O. C. Bondam, advocaat - Schoolstraat 4, 2242KH Wassenaar, Nederland
Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

tel. +31 (0)70 5141531
fax +31 (0)84 7340553
website WWW.BONDAM.NL
e-mail POST@BONDAM.NL

Datum (date) : 5-4-2010
Uw kenmerk (your ref.) :
Ons kenmerk (our ref.) : 2668
Behandeld door (from the desk of) : Otto Bondam - advocaat
Telefoon mobiel (mobile phone) : +31 (0)653444683
Inzake (subject) :
Verzonden per (sent by) : Per fax 070 3651380

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

LS

Appellant
Geboren op
nationaliteit Ghana
met v nr

voor deze zaak woonplaats kiezende

op het adres Schoolstraat 4, 2242 KH Wassenaar
ten kantore van de advocaat mr O. C. Bondam

die als zijn bepaaldelijk daartoe gemachtigde gevolmachtigde optreedt en als zodanig dit hoger beroepschrift tekent en indient

geeft eerbiedig te kennen:

Het hoger beroep richt zich tegen:

De beslissing van de rechtbank 's - Gravenhage
zittingsplaats Rotterdam
van datum 29 maart 2010
verzonden op 30 maart 2010
met als kenmerken AWB 10 / 8958
IND 1003081390

zijnde een beslissing op een beroep

waarvan aangehecht een kopie als bijlage 1.

● Page 2

Appellant kan zich niet verenigen met de hiervoor genoemde uitspraak. Appellant heeft daartoe de navolgende grief dan wel grieven, voor zover het meerdere grieven betreft in onderlinge samenhang te lezen, ontwikkeld.

GRIEF 1

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat de aan het formulier M122, gedateerd op 14 februari 2010, klevende gebreken niet tot opheffing van de bewaring hadden dienen te leiden, omdat de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Toelichting:

Uit het dossier blijkt dat het formulier M122 ten onrechte op naam van iemand anders, namelijk was gesteld en ten onrechte pas op 2 maart 2010 aan betrokkene werd uitgereikt.

Op 2 maart 2010 werd door de vreemdelingendienst vastgesteld dat betrokkene niet was. De vreemdelingendienst verzoekt op de daarop volgende dag om betrokkene strafrechtelijk in vrijheid te doen stellen en hem vreemdelingrechtelijk in bewaring te doen stellen.

Vast staat dat verweerder van 14 februari 2010 tot 2 maart 2010 verzuimd heeft om betrokkene het formulier M122 uit te reiken. Verder staat vast dat de vreemdelingendienst gedurende diezelfde periode verzuimd heeft om zich in te spannen om handelingen te verrichten waardoor voorkomen zou kunnen worden dat betrokkene vreemdelingrechtelijk in bewaring zou moeten worden gesteld. Dit kennelijk omdat men ervan uitging dat het om iemand anders ging en men nog drie maanden de tijd had voordat het strafrechtelijk voortraject afgelopen was.

GRIEF 2

Ten onrechte heeft de rechtbank gesteld dat het standpunt van het Openbaar Ministerie betreffende de onrechtmatigheid van het strafrechtelijk voortraject niet op een lijn kan worden gesteld met het oordeel van de bevoegde rechter.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat de rechtbank zich niet gested kan zien voor de vraag wat de gevolgen zijn van het strafrechtelijke voortraject voor de rechtmatigheid van de in bewaring stelling, nu deze onrechtmatigheid niet door een bevoegde rechter is vastgesteld.

Toelichting bij grief 2 en 3

Het is immers op verzoek van verweerder zelf op 2 maart 2010 dat het Openbaar Ministerie op 5 maart 2010 overgaat tot het stoppen van de strafrechtelijke executie van een voor iemand anders bedoelde straf en betrokkene overdraagt aan de vreemdelingendienst.

Betrokkene heeft ter zitting gesteld dat het strafrechtelijk voortraject onrechtmatig was. Dit blijkt ook uit het dossier. Verweerder heeft dit ook niet ontkend. In het dossier zit immers zelfs een bevel tot onmiddellijke in vrijheid stelling van het parket te Dordrecht met als reden "aangezien dit niet bovengenoemde persoon is". Dus om dat nog te ontkennen is ook weinig zinvol.

Het parket is ook de enige instantie die belast is met de executie van straffen. Het is geen traject waar rechters aan te pas komen, zoals dit bij normale strafrechtelijke voortrajecten in het kader van in verzekering stelling en voorlopige hechtenis wel het geval is.

Indien het zo overduidelijk is dat de verkeerde persoon gedetineerd is geweest, de vreemdelingendienst, en verweerder ter zitting dit erkennen, en het openbaar Ministerie zelfs schriftelijk heeft bevestigd dat er sprake was van een persoonsverwisseling, en er bovendien ook helemaal geen "bevoegde rechter" is die zich hier voor de zitting van de Habeas Corpus rechter over kan uitspreken, dan behoeft dit niet nog eens bevestigd te worden door een andere rechter dan de vreemdelingenrechter zelf. De rechtbank stelt ook niet wie de bevoegde rechter dan wel zou moeten zijn, kennelijk omdat de rechtbank ook wel weet dat die er in een casus zoals deze niet is of kan zijn.

● Page 3

Er is namelijk helemaal geen "bevoegde rechter" die dit op tijd – voor de zitting van de Habeas Corpus vreemdelingenrechter – nog eens zou kunnen vaststellen. Mogelijk zou gedacht kunnen worden aan de civiele rechter die een verklaring voor recht zou kunnen geven dat er sprake is van een persoonsverwisseling, maar het is onmogelijk om dit voor de Habeas Corpus procedure vastgesteld te krijgen.

REDENEN WAAROM

De hiervoor genoemde uitspraak dient te worden vernietigd.

Mr O. C. Bondam
Advocaat - gemachtigde